

[Undervisningsministeren]

en af dens allerhøjest prioriterede opgaver. Udgangspunktet i det forløbne år har været handlingsprogrammet, de 32 punkter, som startede en lang række initiativer for at forbedre de unges uddannelsesmuligheder. Der er blevet oprettet langt flere nye uddannelsespladser end i noget tidligere år. I 1980 gik omkring 110.000 i gang med en uddannelse. I år kan 130.000 komme i gang. Tallene taler for sig selv. Der er i de sidste år sket mere end i de foregående år.

Disse resultater er opnået gennem en ny strategi, en strategi, der går ud på midlertidigt at sætte en ekstra stol ind, at opløse stive godkendelseskriterier, aldersgrænser og adgangsbetingelser i det hele taget, kort sagt skabe et mere åbent uddannelsessystem, der modvirker dobbeltuddannelser og kødannelser. Det er en strategi, der allerede har vist sig effektiv, men dens virkninger vil først for alvor slå igennem i de kommende år. Den har skabt håb hos de unge om, at det nu går mod tider med mindre adgangs begrænsning og med flere uddannelsespladser at vælge imellem.

Socialdemokratiet siger i dagens valgannonce, at man vil have en ungdomsgaranti. Det har man også tidligere sagt. Det sagde man også, da man havde regeringsmagten. Vi er helt med på den halvdel af forslaget, som forudsætter flere uddannelsespladser, og jeg har jo redegjort for, at på det punkt har vi været ganske flittige og kan mageligt måle os med den tidligere regering.

Problemet er, at begrebet garanti rejser forhåbninger, som det i praksis vil være næsten umuligt at indfri. Vi har jo masser af ledige uddannelsespladser i dag, men ikke lige dem, de pågældende helst vil have, og sådan vil det desværre altid være.

Jeg har for nylig deltaget i et nordisk undervisningsministermøde i Helsingfors. Det var mit indtryk fra det møde, at man i de andre nordiske lande, hvor man også har talt om ungdomsgaranti i mange år, uden at det rigtig er blevet til noget, nu er på vej bort fra begrebet garanti, fordi man ganske enkelt har opdaget, at det er et farligt ord, som lover mere, end det kan holde.

Så vil jeg godt sige noget om det fremadrettede. Først om praktikpladsproblemet.

Som bekendt er der mange praktikpladsmuligheder, som ikke udnyttes i dag. En række virksomheder er for specialiserede til

at kunne godkendes til en hel faglig uddannelse. De ville derimod kunne godkendes, hvis de deltog i en kombination med andre virksomheder, som heller ikke kunne godkendes, men som måske er ensidige på en lidt anden måde. Således kan to eller flere virksomheder tilsammen godkendes som en uddannelsesplads. Dette er vi i fuld gang med. Reglerne blev lavet færdig i sommer.

Det, der nu står tilbage, er, at vi for alvor får sat de faglige udvalg, skolerne og arbejdsformidlingerne i gang med at stimulere virksomhederne til at indgå kombinationsaftaler efter disse nye regler. Hvis der i den bestående lærlingelov er en hindring for, at det kan ske for lærlinguddannelserne – dér kan man nemlig kun udstationere, ikke kombinere – vil regeringen komme med et lovforslag, så vi kan fjerne den hindring. Det var det første.

For det andet vil erhvervsskolerne blive inddraget i løsningen af praktikpladsproblemet, således at en del af praktiktiden kan tilbringes på skolen. Det er dyrt, og det er ikke uden ulemper, men vi må tage utraditionelle metoder i brug. Formålet er også med dette initiativ, at vi kan udnytte alle de titusinder af ikke-godkendte virksomheder som uddannelsessteder. De unge, der får plads i sådanne virksomheder, skal altså på skolen have den supplerende oplæring, som de ikke-godkendte virksomheder ikke kan give dem.

Det, der er tale om, er en slags kombinationspladser, hvor skolen indgår i kombinationen. Der ligger her et enormt ubrugt potentiel af uddannelsespladser, som vi midlertidigt må udnytte. De tekniske skoler må altså i en midlertidig periode være værkstedsskoler, og handelsskolerne må på samme måde tilbyde nogle kvalificerende kurser.

Et tredje tilbud til de praktikplads-søgende bliver den nye ældreomsorgsuddannelse. Her har forhandlingen med de involverede organisationer trukket lidt ud, men jeg regner fortsat med enighed om uddannelsen i denne vinter, så der kan optages de planlagte 1.000 elever, og det vil bl.a. komme praktikplads-søgende på HK-området og serviceområdet til gode.

Et fjerde tilbud bliver en ny butiksassistentuddannelse, som er en kort praktisk andendelsuddannelse, der ligeledes udnytter virksomheder, som i dag ikke kan godkendes